

Waar is de hond?

en andere rijke teksten

VOOR OKAN

© 2023 - Wablieft

Frederik de Merodestraat 27

2800 Mechelen

www.wablieft.be

boeken@wablieft.be

Vormgeving: Merel Van Meurs

Druk: Wilco bv.

Illustratie op de cover: Julie Vangeel

Dit boek is ook beschikbaar als luisterboek.

Dit boek kwam tot stand in samenwerking met het ministerie en het departement Onderwijs van de Vlaamse overheid, in het kader van het Leesoffensief.

Rijke teksten voor OKAN

Wablieft verzamelde voor dit project meer dan 50 nieuwe rijke teksten, in eenvoudig Nederlands, voor jongeren in OKAN-klassen. Dat deden we met steun van de Vlaamse overheid, in het kader van het Leesoffensief. Nog meer rijke teksten vind je op de website rijketeksten.org van de Taalunie.

Dit boek is een deel in een reeks van vijf boeken. Enkele teksten van dit project vind je enkel online. Bij alle verhalen en teksten van dit project hoort lesmateriaal. De teksten en het lesmateriaal kan je gratis downloaden. Alle info vind je op wablieft.be/OKAN

Wablieft dankt het ministerie en het departement Onderwijs van de Vlaamse overheid voor de kans om dit project te mogen realiseren. En natuurlijk ook iedereen die meewerkte: alle auteurs, illustratoren, iedereen die lesmateriaal maakte en de leden van de stuurgroep.

Ogen zo rood als vuur

Yasmina El Messaoudi

Noor en Amira zijn beste vriendinnen.
Dat zijn ze al sinds de kleuterklas.
Nu zitten ze in het tweede middelbaar.
Hun vriendschap is nog groter dan toen.
De twee meisjes passen heel goed bij elkaar.
Noor is de luidste.
Ze is van niets of niemand bang.
Amira is rustiger.
Zij denkt meer na.
En zo vullen de meisjes elkaar aan.
Al 12 jaar lang!

Het nieuwe schooljaar is nog niet lang bezig.
Noor en Amira hebben een nieuwe lerares.
Ze vervangt mevrouw Akil, die Franse les gaf.
Het is vreemd dat zij weg is.
Want mevrouw Akil was nooit ziek. Zelfs tijdens
de corona-crisis gaf ze elke dag les.
Zelfs toen ze zelf besmet raakte, bleef ze les
geven.
Ze deed dat dan van thuis, via de computer.
Maar nu is mevrouw Akil er plots niet meer.

Raar, want gisteren leek ze nog zo gezond als een vis.

Maar nog vreemder is de nieuwe lerares:
mevrouw Lopez.

Mevrouw Lopez komt de klas binnen.

Ze draagt een zonnebril.

Een leraar met een zonnebril? In de klas?

Wat vreemd, denkt Amira.

Zeker omdat er buiten alleen maar wolken zijn.

Mevrouw Lopez doet alle gordijnen dicht.

Pas daarna zet ze haar zonnebril af.

Zie ik nu een rode gloed in haar ogen? denkt
Amira.

Ze krijgt de kriebels van die vreemde vrouw.

Tijdens de pauze vertelt ze het aan Noor.

Noor moet heel hard lachen.

Amira kijkt sip en bang tegelijk.

‘Ik meen het, Noor,’ zegt ze.

‘Haar ogen lijken wel twee bollen van vuur.

Ze ziet er zo bleek uit.

En haar huid lijkt wel van glas.’

‘Gekkie! Je hebt weer te veel griezel-boeken
gelezen,’ zegt Noor.

‘Maar vind jij die zonnebril dan niet raar?

Het regent zelfs vandaag,’ gaat Amira verder.

‘Wat wil je nu zeggen, lieve vriendin?’ vraagt Noor.
‘Dat mevrouw Lopez een vampier is?
Dat ze niet tegen het licht van de zon kan?
Dat daarom haar huid zo bleek is?
En dat daarom haar ogen vuur spuwen?’
Noor ligt nu in een deuk van het lachen.
Maar Amira heeft het plots heel koud.
Ze draait zich om en kijkt naar de klas.
Daar staat mevrouw Lopez.
Ze kijkt naar Amira met een strenge blik.
En met ogen zo rood als vuur.
‘Dit voelt niet goed aan,’ zegt Amira nog tegen Noor.
Dan gaat de bel en moeten ze weer naar de klas.

De volgende dag is Amira nog moe.
Ze heeft slecht geslapen.
Ze heeft thuis een boek met verhalen over vampiers.
Daarin heeft ze gister-avond gelezen.
Dat durft ze nu niet zeggen tegen Noor.
Haar vriendin zal alleen maar met haar lachen.
Maar zou het kunnen?
Dat mevrouw Lopez echt een vampier is?
Dat ze mensen in hun hals bijt en hun bloed drinkt?

En dat die mensen dan ook vampiers worden?
Amira schudt met haar hoofd.
Neen, denkt ze. Misschien heb ik echt wel te veel
griemel-boeken gelezen.
Ik moet niet van die gekke dingen denken.
Amira gaat de klas binnen.
Ze is klaar voor een nieuwe les Frans.

Mevrouw Lopez komt binnen.
Ze draagt ook vandaag weer een zonnebril.
En ze doet weer alle gordijnen dicht.
Amira krijgt een knoop in haar maag.
Ze probeert niet te denken aan vampiers.
Ze kijkt links van haar en ziet Noor.
Die geeft haar een knipoog en glimlacht.
Maar rechts van Amira is een lege plek.
Daar zit normaal Rayan.
Hij maakt altijd grapjes.
Daar was mevrouw Lopez gisteren een paar keer
boos om.
En nu is Rayan weg.
Hoe kan dat?
Amira vraagt het heel stil aan Noor.
Die steekt meteen haar vinger op.
'*Oui*, Noor?' zegt mevrouw Lopez.
In perfect Frans vraagt Noor waar Rayan is.

Noor spreekt thuis Frans met haar papa.
Daarom kent ze die taal zo goed.
Mevrouw Lopez zucht na de vraag van Noor.
Ze zegt: 'Ik liet Rayan gisteren nablijven.
Dat was de straf voor zijn flauwe grapjes.
Daarna ging hij naar huis.
Ik weet niet waarom hij er nu niet is.
Misschien is hij ziek, net als mevrouw Akil.
En nu genoeg vragen, we beginnen met de les.'
Noor kijkt Amira aan en haalt haar schouders op.
Zij gelooft mevrouw Lopez, maar Amira niet.

In de pauze staan Noor en Amira op de
speelplaats.
'Zie je wel Amira, niks om je zorgen om te
maken.
Rayan heeft griep en zit thuis.'
'Maar is het niet vreemd dat eerst mevrouw Akil
ziek wordt, en nu Rayan?
En die zonnebril en die bleke huid van mevrouw
Lopez?
Ik denk toch dat er meer aan de hand is,' zegt
Amira bang.
'Ik heb een idee,' zegt Noor plots.
'Ik blijf vanavond wat langer op school.
Dan kan ik mevrouw Lopez in het oog houden.

Als er iets vreemds is, zal ik het dan wel zien.
En als er niks is, hoeft jij je geen zorgen meer te maken.'

'Dank je, lieve Noor. Jij bent echt de beste vriendin ter wereld.'

'Natuurlijk ben ik dat,' lacht Noor trots.

'Maar wees voorzichtig,' zegt Amira bezorgd.

'En stuur me een berichtje als je thuis bent.'

De volgende dag gaat Amira weer naar school.
Het lijkt wel of er een steen in haar maag zit.
Ze is heel bang, want ze kreeg geen bericht van Noor.

Amira stuurde haar vriendin veel berichtjes.
Via WhatsApp, Instagram, Snapchat, en zelfs Facebook.

Dat laatste gebruiken ze al jaren niet meer.
Maar Amira hoorde niets van haar vriendin.
Ze hoopt dat er gisteren niks ergs gebeurde.

In de klas ziet Amira de donkere krullen van haar vriendin.

Oef! Noor zit gewoon op haar plaats.

Amira is blij en opgelucht.

Ze kan niet wachten om te horen wat Noor gezien heeft.

Dat mevrouw Lopez gewoon een vreemde vrouw
is, die niet houdt van zonlicht.
En dat ze zeker geen vampier is, die bloed van
mensen drinkt.
Stel je voor! Wat een raar idee!
Maar eerst wil Amira haar vriendin een dikke
knuffel geven.
Want ze is toch even erg bang geweest.
Stel je voor dat mevrouw Lopez toch een vampier
was?
Dat ze Noor had aangevallen.
Dat ze in Noors nek gebeten had, en haar bloed
gedronken.
En dat haar beste vriendin nu ook een vampier
zou zijn.
Amira schudt met haar hoofd.
Dan tikt ze op de schouder van haar beste
vriendin.
Noor draait zich traag om.
En dan stukt de adem van Amira.
Ze is niet bang van die enge lach van Noor.
Maar wel van de twee doodse ogen die naar haar
kijken.
Die twee ogen, zo rood als vuur.